

שם הקורס: חקר קהילות – ניהול פרויקט - פרופ' סלביה אדלר ופרופ' גליה
ינושבסקי

מועדון השירה הערבית

מוגש על ידי: נור חביבאללה

רציונל: הספרות הערבית היא ספרות עשירה הנעה בין ז'אנרים שונים. כל סוגה ספרותית היא עולם שלם מרתק בעצמו, ובמיוחד השירה הערבית. כמשוררת מילדות התאהבתי בשירה, שאותה הכרתי תחילה מתוך האזנה. כיוון שהכרתי שירה משמיעה, הבנתי את הזיקה בין היחס הסקרני לשירה, לבין האזנה אליה והקשבה למנגנון הייחודי שלה. כדברי הסופר הערבי הגדול ג'בראן חליל ג'בראן: "השירה איננה דעה שאפשר להתווכח לגביה, אלה היא שיר שעולה על ידי פצע דומם או פה שמח". עיקר השירה היא לא ניתוח יבש למילותיה, אלא להפך היא שיר שחשוב שנתרשם ממנגנון הביצוע שלו. על כן אני מבקשת להקים מועדון שירה להתרשמות מהשירה הערבית.

קהילה – הפרויקט שלי פונה לא רק לקהילת אוהבי הספרות וחוקריה, אלא לאנשים מכל הגילאים ותחומי העניין, לסקרנים שמחכים לגלות את הלא נודע, כדברי המשורר נזאר אלקבאני: "השירה היא להביא את הלא צפוי". היא נועדה לקהל דוברי ערבית ולקהל לומדי ערבית גם כן, לאלה המבקשים ללמוד את השפה הערבית באמצעות שירה.

בעיה – חקר השירה הערבית מבוסס על-פי רוב על ניתוח יבש למילותיה. בכך אנו מפסידים אחד המאפיינים הכי בולטים בשירה וזה מנגנון הקריאה הייחודי שיש לשירה הערבית, הנקרא "אלא'לקא" (ההשלכה). זהו סגנון קריאה בעל מנגינה שהקריאה היבשה מפספת. מנגנון זה מאפיין את השירה הערבית הקדומה, בתקופה הטרום-איסלמית. בתקופה זו הוקמו מועדוני שירה ונערכו תחרויות שירה שמטרתן היתה למשוך את המאזינים. .

פתרון – אני מבקשת לשחזר חויית האזנה זו לשירה, שאבדה בתקופה המודרנית. באמצעות לימוד קריאת שירה לפי מנגנון הקריאה שלה, נשחזר את חויית היצירה וההשמעה של השירה במקום לפרש את מילותיה. זאת, באמצעות הקמת מועדוני שירה ערבית בישראל.

אתגרים – * להעלות מודעות לקיומה של חויית השירה * לגייס קהל מעוניינים * לגייס תקציב ומקום להקמת קהילות שירה ביישובים ובארגונים.

